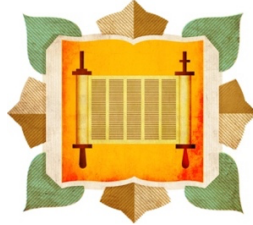

Messun saarna – myös kerrattavaksi kotihartaudessa
Hyvän Paimenen luterilainen seurakunta, Loimaa
10. sunnuntain Pyhän Kolminaisuuden päivästä, 9.8.2026

Pyhäpäivän aihe	Etsikkoajoja
Liturginen väri	Vihreä
Alttarikynttilöitä	2 alttarikynttilää
Päivän Psalmi	Psalmi 81 (Luterilaisia virsiä, sivu 41)
Vanhan Testamentti	Jeremia 6:16–19
Epistolateksti	Roomalaiskirje 11:17–24
Evankeliumi	Luukas 4:23–30

Virret

Alkuvirsi	311	Jo joudu mun sieluni
Kiitosvirsi	134	Pyhä, Pyhä, Pyhä
Saarnavirsi	406	Jo herää sielu
Uhrivirsi	42	On Jeesus nimi
Ehtoollisvirret	828, 736	Herra Jeesus, Riemuitse Siion
Päätösvirsi	814	Niin kuin aurinko loistossaan

Kollehtarukous

Kaikkivaltias ja armollinen Jumala, joka valtasuuruudessasi kuitenkin säälit ja armahdat syntisiä. Anna pyhä armosi, että tunnistaissimme etsikkoajamme ja että Sinä antaisit meidät Poikasi Jeesuksen Kristuksen sovintoverellä puhdistettaviksi, sillä sanothan Sinä Sanassasi: ”**Kaikki, minkä Isä antaa Minulle, tulee Minun tyköni.**” Jeesuksen Kristuksen, meidän Herramme kautta. Aamen

Saarnateksti	Luukas 4:23–30
---------------------	----------------

Saarnan aihe	Vain yksi vanhurskaus kelpaa
---------------------	------------------------------

Tekstin maisema

Jeesus oli kasteensa ja kiusaustensa jälkeen palannut Galileaan. Hän istui nyt Nasaretilaisessa synagoogassa ja oli juuri lukenut Jesajan profetian luvusta 61, jossa Hän selitti kutsumustaan ja evankeliumin suloista sanomaa synagoogassa oleville. Kun Hän syntiselle ilman mitään ihmisen omaa ansiota tai kykyä, Hänet yritetään syöstä jyrkänteeseen reunalta alas kuolemaan. Jumalan vanhurskaus Kristuksessa saa aikaa vihaa perisyntien turmelemassa ihmisessä.

Aluksi kyllä kaikki tuntuivat lausuvan Jeesuksesta hyvän todistuksen, mutta kun Hän avasi lisää Vanhan Testamentin tekstejä profeetta Eliaan ja profeetta Elisan ajoista, ja sovelsi sanat kuulijoihin, niin silmitön viha ja kiukku valtasi nämä synagoogan juutalaiset miehet ja he halusivat tappaa Vapahtajan. On niin, että aina kun Jumalan vanhurskautta ruvetaan saarnaamaan, sitä vanhurskautta,

joka tulee yksin uskon kautta Kristukseen, Jumalan vapaana lahjana, syntyy myös viha Jumalaa ja Hänen Sanansa saarnaajia kohtaan, sillä vain yksi vanhurskaus kelpaa! Sarpatin köyhän lesken usko Jumalaan ja Hänen vanhurskauteensa, vaikkakin oli vasta koettelemusten alla kypsymässä (sillä Hän sai armon olla Jumalan työn alla), turvasi kuitenkin Israelin Jumalaan, sillä sanoihan hän Eliaalle nähdessään hänet: **”Niin totta kuin Herra, sinun Jumalasi elää, minulla ei ole leipäkakkuakaan, vaan ainoastaan kourallinen jauhoja ruukussa ja vähän öljyä astiassa.”** (1. Kuningasten kirja 17:12) Mitä muuta tämä oli, kuin runnellun sieluparan uskossa tehty huuto Jumalalle?

Ja kun Aramin kuninkaan sotapäällikkö Naeman, joka oli pitalitautinen, sai kuulla pieneltä tytöltä, jonka aramilaiset sotilaat olivat siepanneet ryöstoretkiltään Israeliin, että **”Oi, jospa herrani kävisi profeetan luona Samariassa! Hän kyllä päästäisi hänet hänen pitalistansa”** (2. Kuningasten kirja 5:3), tarttui tähän hyvään uutiseen – evankeliumiin, sanoi hän esimiehelleen kuninkaalle: **”Niin ja niin on tyttö, joka on Israelin maasta, puhunut.”** (2. Kuningasten kirja 5:4) Eikö Naemanin sydämessä virinnyt usko Israelin Jumalaan, joka voi ja tahtoo auttaa hädänalaista, olipa hän sitten minkälaisessa asemassa tahansa, tai olipa hän sitten kuinka suuri syntinen tahansa. Eikö tämä, rakkaat ystävät, puhu sen puolesta, että Jumalan on vanhurskas, ja Hän pelastaa ne, jotka Häneen turvaavat.

Molemmat historian tapahtumat, koska niissä Jumalan vanhurskauttava armo julistettiin pakanoille, joilla ei monien mielestä pitänyt olla mitään oikeutta Taivaallisiin aarteisiin, erityisesti Jumalan ihmiselle hyväksi luetun vanhurskauden lahjan lahjana vastaanottamiseen, saivat aikaan omavanhurskaissa sieluissa vihan ja kiukun. Jumalan edessä kelpaa vain yksi vanhurskaus.

1 Etsikko aika - Jumalan etsivät armo (Luukas 4:23–27)

Pyhä Raamattu puhuu etsikko ajasta kahdesti:

- i. **”Sillä sinulle tulevat ne päivät, jolloin sinun vihollisesi sinut vallilla saartavat ja piirittävät sinut ja ahdistavat sinua joka puolelta; ja he kukistavat sinut maan tasalle ja surmaavat lapsesi, jotka sinussa ovat, eivätkä jätä sinuun kiveä kiven päälle, sen tähden, ettet etsikko aikaasi tuntenut.”** (Luukas 19:44)
- ii. **”Rakkaani, niin kuin outoja ja muukalaisia minä kehoitan teitä pidättymään lihallisista himoista, jotka sotivat sielua vastaan, ja vaeltamaan nuhteettomasti pakanain keskuudessa, että he siitä, mistä he parhaavat teitä niin kuin pahantekijöitä, teidän hyvien tekojenne tähden, niitä tarkatessaan, ylistäisivät Jumalaa etsikkopäivänä.”** (1. Pietarin kirja 2:12)

Jumala etsii syntisiä ihmisiä, ja tuota aikaa kutsutaan etsikko ajaksi. Sana tarkoittaa ”kaitsentaa” ja ”vierailua.” Niinpä Uuden Testamentissa Sana tarkoittaa lähtökohtaisesti paimenen virkaa, sillä pastorin tehtävä on kaita Jumalan seurakuntaa. (1. Timoteuskirje 3:1) Sana tarkoittaa myös tarkastusta, visitaatiota. Vanhassa Testamentissa Herra Kristus, ennen lihaan tuloaan, tuli tarkastamaan Sodoman ja Gomorran ihmisten pahuutta: **”Valitushuuto Sodoman ja Gomorran tähden on suuri, ja heidän syntinsä ovat ylen raskaat. Sen tähden Minä menen alas katsomaan, ovatko he todella tehneet kaiken sen, josta huuto on Minun eteeni tullut, vai eivätkö; Minä tahdon sen tietää.”** (Genesis 18:20–21)

Jumala siis etsii jokaista syntistä ihmistä, koska vain yksi vanhurskaus kelpaa Jumalan edessä ja se on Kristuksen lahjavanhurskaus. Jumalan lahjavanhurskaus luetaan syntisen hyväksi, yksin uskosta, yksin armosta, sulasta Jumalan armosta. Jumalan armo, kun se saa valloittaa sinunkin sydämen, saa aikaan

Jumalan pelon, ja rakkauden Jumalaan. **”Sillä yksin on Jumala, yksi myös Välimies Jumalan ja ihmisen välillä, ihminen Kristus Jeesus.”** (1. Timoteuskirje 2:5–6) Tämä vuoksi kohtaaminen Nasaretin synagoogassa ja koko sillä alueella, jossa Jeesus toimi, oli etsikkoaika, sillä Välimies Kristus, oli heidän keskellään. Mutta mitä saikaan aikaan Kristuksen läsnäolo? **”Tämän kuullessaan kaikki, jotka olivat synagoogassa, tulivat kiukkua täyteen ja nousivat ja ajoivat Hänet ulos kaupungista ja veivät Hänet sen vuoren jyrkänteelle asti, jolle heidän kaupunkinsa oli rakennettu, syöstäkseen Hänen alas. Mutta Hän lähti pois käyden heidän keskitsensä.”** (Luukas 4:28–30)

Rakas ystävä, sinä, jolla jo pyhässä kasteessasi on lahjoitettu Herra Jeesus Kristus, joka olet Hänen kuolemaansa ja ylösnousemukseensa kastettu, uskotko sinä tähän Herraan Jeesukseen Kristukseen syntiesi ainoana Sovittajana? Jos uskot, sinulla myös on se yksi ainoa vanhurskaus, joka Jumalalle kelpaa: Jumalan vanhurskaus lahjoitettuna Kristuksen veriansion tähden. Jos vielä olet epävarma, mitä on olla Jeesuksen vanhurskaudella puettu, olla Jumalan ystävä Kristuksessa, Jumala on antanut elämäsi etsikkoaikoja, jolloin Hän itse astuu elämäsi keskelle, pysäyttää sen, ja puhuu omalletunnollesi, paljastaen sinulle syntisi, niin että synteinesi pakenisit Kristuksen veriansion ja lahjavanhurskauden turviin.

2 Vain yksi vanhurskaus kelpaa (Luukas 4:23–27)

Jeesuksen sanoissa on syvä lohdutus kaikille runnelluille, murheellisille ja epäroiville sieluille. Katso Sarpatin leskeä. Sarpat sanana tarkoittaa sulatusuunia. Nainen oli menettänyt miehensä, ja yksin koetti mitä suurimmalla murheella ja vaivalla elättää poikansa. Tällaisen luokse Jumala lähettiin profeetta Eliaan – profeettallisen Sanansa, vakuuttaakseen leskeä siitä yhdestä vanhurskaudesta, joka yksin kelpaa Elävän Jumalan edessä. Sitten leski menetti vielä poikansakin, ja sai hänet takaisin Jumalan Sanan kautta. Tuolloin leski sanoi: **”Nyt minä tiedän, että sinä olet Jumalan mies ja että Herran Sana suussasi on tosi.”** (1. Kuningasten kirja 17:24) Mikä ihmeellinen todistus runnellun leskivaimon sielun syvyyksistä; nyt hän oli saanut rauhan Jumalan kanssa uskon kautta tulevaan Vapahtajaan Jeesukseen, josta hän aikaisemmin oli vain vähän päässyt käsittämään. Rakas ystävä, ajattele, että **”Monta leskeä oli Eliaan aikana Israelissa, kun taivas oli suljettuna kolme vuotta ja kuusi kuukautta ja suuri nälkä tuli kaikkeen maahan, eikä Eliasta lähetetty kenenkään tykö heistä, vaan ainoastaan leskivaimon tykö Siidonin-Sareptaan.”** (Luukas 4:25–26) Tiedätkö, että Kristuksen täydellisen uhrin tähden ristillä sinäkin saat osaksesi tämä Jumalan laupeuden, Jumalan ystävyys, sillä Kristus on kuollut sinunkin syntiesi tähden.

Myös sotapäällikkö Naeman tarttui Jumalan Sanaan, jonka hän välillisesti kuuli pieneltä tytöltä, joka tunsu Herran. Sotapäälliköllä oli varmasti ollut syvä tuska läpi elämänsä tästä sairaudesta, eikä hän ollut löytänyt mitään keinoa parantuakseen. Sana tytön suusta vei hänet profeetta Elisan luokse ja Elisan kautta puhuttu Jumalan Sana paransi hänet. Rakas ystävä, olkoonpa sinun sielusi syvimmissä nurkassa millainen kysymys tahansa Jumalasta ja Hänen armostaan, vieläkö armo riittäisi sinulle syntiselle, niin tiedä, että Jumala vanhurskautta sinut jumalattoman, yksin armosta, yksin uskon kautta. Älä siis enää pelkää, ole rohkealla mielellä, sillä Herrasi Jeesus sanoo sinulle: **”Poikani, tyttäreni, ole turvallisella mielellä; sinun syntisi annetaan sinulle anteeksi.”** (Matteus 9:2)

Harri Lammi, pastori, V.D.M. Hyvän Paimenen luterilainen seurakunta, Loimaa / Pyhän Sanan luterilainen seurakunta, Forssa